

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarůček

červen 2012

Vážení čtenáři, čas pokročil a tak Vám předkládáme již druhé letošní číslo našeho obecního zpravodaje. Na úvod Vás seznámíme s činností obecního úřadu. Od jara se v naší obci udála celá řada různých akcí, o kterých Vás chceme informovat.

Zemědělci ale i ostatní zahrádkáři, vinaři a vlastně celá příroda trpěli nebývalým suchem již od loňského podzimu. Také velmi vysokými teplotami, které již koncem dubna dosahovali nad 30 °C. Ty byly vystřídány 18. května silnými přízemními mrazy po kterých znovu přišla vedra. Červnové deště toho již moc nezachránily. Některé plodiny jsou již poškozeny nenávratně.

O tom co se v obci buduje a chystá Vás tradičně informuje pan starosta. Dostí zásadní změnou v chování nás občanů bude nový systém nakládání s komunálním odpadem. Věřím, že jako občané ho správně pochopíme, že se ho naučíme realizovat a že bude pro naši obec přínosem a hlavně Vám občanům přinese v dnešní nelehké době určité úspory. Většina z nás má doma nový kompostér. Svůj názor a pohled na úskalí kompostování nám napsal

jeden náš občan, proto ho otiskujeme, i když všechny jeho obavy nemusíme sdílet. Díky za něj.

V obci se konaly velmi zajímavé akce. Mezi nejzdařilejší patřili Babské hody. Myslím, že se z nich stává tradice, na kterou bude obec hrdá. Myslím si, že jim ten letošní déšť vůbec neublížil, vždyť jsme na něho tak dlouho toužebně čekali. Tradiční akce pořádali rybáři a hasiči. Těm přijeli na návštěvu jejich kamarádi ze Švýcarského Dinhartu. Motorističtí veteráni se se svou akcí přestěhovali k sokolovně. Ani v tomto čísle nechybí informace z našich škol.

Vinaře dobrý rok letos určitě nečeká, ale vinařská besídka nechybí. Na svoje mládí si zavzpomínali osmdesátníci z ročníku 1932. Otiskujeme další vzpomínky pana Eduarda Urbánka na jeho válečnou cestu za svobodu. V tomto čísle se dostane z Bejrútu do Francie.

Fotbalisté si ke svému výročí pozvali atraktivní kolegy. I v ostatních sportech se dařilo. Asi se nám nepodařilo popsat veškeré dění v obci ale budeme rádi, když nás na to upozorníte, nebo lépe bude, když nám o tom rovnou napíšete článek.

Josef Zelinka,
šéfredaktor

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, vstupujeme do druhé poloviny tohoto roku, tak bych Vás chtěl jako vždy v tomto článku seznámit s tím, co se ještě letos chystá. A není toho zrovna málo. První věc, která se dotkne každého z nás, je naprosto revoluční změna ve třídění, likvidaci a nakládání s odpady v naší obci. Od 1. 7. 2012

začneme v praxi aplikovat systém, jehož cílem je snížit náklady na likvidaci všech druhů odpadů, méně zatěžovat životní prostředí a hlavně vnést do systému určitou spravedlnost, kdy domácnosti, které budou poctivě a kvalitně odpad třídit, budou za to finančně odměňovány. Jak to bude všechno v praxi probíhat tady nebudu popisovat. To se dočtete v samostatném článku. Na toto téma ještě navíc proběhne beseda v sále Sokolovny v pondělí 2. 7. 2012 v 18 hodin, kde Vám bude tento projekt podrobně představen a bude Vám odpovězeno na všechny související dotazy. Bylo by dobře, kdyby se této přednášce zúčastnil alespoň jeden zástupce z každé domácnosti.

Další významná změna, která se dotkne většiny z nás, se týká kabelové televize. Nároky uživatelů stále stoupají, nové televizory poskytují stále kvalitnější obraz (HD rozlišení), ale také vyžadují kvalitnější signál. Současný televizní kabelový systém je u nás již na konci svých technických možností. Jediná možnost, jak současný kabelový systém zatraktivnit a posunou ho zase o kus dál, je připo-

jení hlavní stanice na optický kabel. S tím souvisí i dodávka nové technologie. O přivedení optického kabelu do naší obce usilujeme s firmou Noel již delší dobu. Nakonec jako nejschůdnějším řešením se jeví nový zemní výkop v délce asi 1 300 m od ropovodu, který vede mezi obcemi Šitbořice a Borkovany. Projekt a všechna vyjádření správců sítí pro tuto stavbu již máme a nyní budeme čekat na vydání územního rozhodnutí. Pokud bude vše probíhat podle plánu, tak bude vše hotovo letos na podzim. Přivedení optického kabelu by pro nás znamenalo nejen zkvalitnění a rozšíření programové nabídky televizních pořadů, ale také zkvalitnění a zrychlení internetu. Podstatné je však to, že by již konečně existovala svoboda jednotlivých uživatelů ve výběru programů. Co se týče poplatků za kabelovou televizi, znamenalo by to, že nenáročný divák, kterému bude stačit základní nabídka se 24 programy, bude platit výrazně méně než doposud. Naopak náročný divák, který si k tomuto základu objedná další placené programy, si bude muset připlatit podle své náročnosti. Toto je opravdu jen velmi stručně popsáno, ale v praxi bude mnoho dalších možností a kombinací, o kterých budete včas informováni i formou prezentace zástupců firmy Noel Hodonín.

Dále bych vás chtěl informovat o tom, že od 25. 6. do 12. 7. 2012 se bude provádět rekonstrukce silnice od křižovatky u cihelny směrem k zámečku. Stavbu bude provádět firma IS Brno. Ve staré škole se budou vyměňovat všechna okna i dveře. Dodavatelem bude firma Pramos.

Rekonstrukci sociálního zařízení v mateřské škole vyhrála firma JS-abacuc s.r.o. Rekonstrukci bytu č. 5 na nové škole a opravu schodiště mezi ulicemi Dolní a Dlouhá bude provádět firma Maša-stavby s.r.o. Výběrová řízení na dodavatele již proběhla, takže nás čeká v nejbližší době realizace všech zmíněných akcí.

Měsíc červen byl hojný na různé společenské, kulturní, ale i soukromé akce. Já bych chtěl poděkovat všem pořadatelům těchto společenských akcí za to, že to nedělají jen pro sebe, ale pro všechny, kteří se chtějí bavit. Letošní Babské hody měly opět vysokou úroveň, škoda že nevyšlo počasí, ale i přesto přišlo dost lidí a myslím, že byli všichni spokojení. Nezbyvá než popřát šťastnější volbu termínu pro příští ročník. Na závěr bych Vás chtěl pozvat na další

koncert skupiny Creamona, kterou již znáte z obecních zabíjaček. Koncert se uskuteční venku za Sokolovnou ve čtvrtek 5. 7. 2012 od 20 hodin. Občerstvení zajišťují místní rybáři a tentokrát se při tomto koncertu budou poprvé škvařit škvarky a sádlo, které budou nabízeny ke konzumaci i k prodeji. Přijďte si užít krásný letní večer s příjemnou hudbou a dobrým občerstvením.

Vážení spoluobčané, protože se blíží prázdniny a doba dovolených, přeji Vám, aby se Vám dovolená vydařila a aby se Vám podařilo načerpat mnoho sil do druhé poloviny roku.

*Antonín Lengál,
starosta*

ZPRÁVY Z OBCE

Z RADY OBCE

Rada obce schválila žádost pana Urbánka o byt na Školní 491. Dále souhlasí se zvýšením nájmu na obecních bytech o 20 % na ulici Školní a o 10 % na ulici Nikolčická. Rada obce schválila žádost Agrotecu Hustopeče na uspořádání rallye v termínu 22. – 23. 6. 2012. Rada obce souhlasí s projektem geologických prací – realizací vrtu Šitbořice I. na katastrálním území obce Šitbořice, jehož cílem je ověření ropoplynosnosti jurských sedimentů. Rada obce na doporučení výběrové komise schválila jako dodavatele při rekonstrukci obecního bytu č. 5 na ulici Nikolčická 531 firmu Maša – stavby s.r.o. Měnin s cenou 287 638,- Kč. Rada obce schválila žádost o příspěvek FbC Aligators na úřast na turnaji Prague Games ve výši 1 800,- Kč na jednu žákyni ZŠ Šitbořice. Rada obce schválila žádost Kalimero o.s. (mažoretky) o příspěvek na reprezentaci při ME ve Francii, příspěvek činní 1 500,- Kč na jednu účastnici ze Šitbořic (celkem 5 děvčat).

Rada obce schválila změnu systému sběru odpadů. Dále pověřila starostu k podpisu smlouvy s firmou Best Price Energy ops, která se zabývá kvalitnějším a úspornějším nákupem energií a snižováním spotřeby energie. Rada obce schválila na doporučení výběrové komise jako dodavatele na opravu místní komunikace U Cihelny firmu IS Brno s cenovou nabídkou 570 742,- Kč. Rada obce schválila na doporučení výběrové komise jako dodavatele na opravu schodů a chodníku na ulici Dolní a Dlouhá firmu Maša – stavby s.r.o. Měnin s cenou 96 360,- Kč. Zástupci firmy Noel informovali radu obce o další spolupráci firmy s obcí, informace se týkaly vybavení a technologie kabelových rozvodů televize, internetu atd. Rada obce vybrala jako dodavatele na výměnu oken na Staré škole firmu

Pramos Šitbořice s cenovou nabídkou 367 681,- Kč. Dále rozhodla o výměně 2 oken a dveří v prodejně Květinářství taktéž od firmy Pramos v ceně 41 868,- Kč.

Více informací na www.sitborice.cz

*Hana Navrátilová,
místostarostka*

PÁR POSTŘEHŮ OD NÁS Z OBCE

Chtěla bych se zamyslet nad některým děním v naší obci. Ti, kteří zažili incident v čekárně MUDr. Klausové ve středečních odpoledních hodinách, zažili asi šok. Jedna z našich pracujících občanek slovně napadla přítomné starší spoluobčany, že ordinační hodiny ve středu odpoledne jsou pouze pro zaměstnané. Středeční ordinační hodiny sice nejsou určeny jen zaměstnaným občanům, přesto bych chtěla poprosit naše dříve narozené občany, aby si své návštěvy u lékaře, pokud je to možné, plánovali na dopolední hodiny. Buďme k sobě tolerantní a ohleduplní, vždyť MUDr. Klausová ordinuje celý týden.

Další zamyšlení se týká odkládání zalévacích konví na našem hřbitově u cestiček a na lavičkách. Některým občanům vadí, že po použití zalévací konve někdo odloží konev uprostřed hřbitova a nevrátí ji na své místo. Myslím si, že když se tak stane tak to není naschvál ale často z důvodu např. omezeného pohybu a stáří. Proto k sobě buďme shovívaví a ohleduplní a ti, kterým nedělá potíže pár kroků navíc, konev vraťme na své místo. Tím bych chtěla poděkovat všem, kteří tak činí.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se podíleli svým dílem na všech kulturních akcích, které se v tomto období konaly. Zvláště bych chtěla poděkovat našim dětem z MŠ a ZŠ při pořádání dnu matek za krásné vystoupení a přispění k důstojné oslavě tohoto svátku. Díky patří i všem pedagogům a ostatním pracovníkům školy.

Hana Navrátilová

TELETONNÍ LINKA PŘES ROZVOD KABELOVÉ TELEVIZE

Vážení občané, znovu upozorňuji uživatele kabelové televize na možnost zřízení výhodné pevné telefonní linky, kdy firma Noel nabízí zřízení této služby za 1 Kč a to jak pro současné i nové uživatele internetu v kabelové televizi. Za tuto službu neplatíte žádné paušální poplatky, pouze to, co provoláte.

Cena za volání na pevnou linku v rámci ČR je 30 haléřů za minutu mimo špičku a 59 haléřů za minutu ve špičce. Cena volání do mobilních sítí je 2,75 Kč za minutu. Extrémně levné je volání do zahraničí, kdy např. volání do USA a Kanady vyjde na 19 haléřů za minutu! Volání do ostatních států najdete na internetové adrese: <http://www1.valachnet.cz/main.php?doc=voicepricelist>

Samozřejmě, že volání mezi účastníky v rámci obce Šitbořice je zcela zdarma. Pokud to mám vše shrnout, tak ke zřízení této služby budete potřebovat 1 Kč, jakýkoliv i starý telefon, který jste používali nebo používáte na pevné lince a zavolat na firmu Noel Hodonín na telefonní číslo: 518 359 635.

Ještě jednou Vás mohu ubezpečit, že opravdu neplatíte žádné skryté ani paušální poplatky, pouze to co provoláte dle ceníku a to ještě s účtováním po vteřinách od první vteřiny. Ne od druhé minuty, tak jako např. u O2. O spokojenosti s touto službou se můžete dotázat současných účastníků, kteří jsou uvedeni v níže uvedeném telefonním seznamu.

Antonín Lengál

<i>jméno</i>	<i>č.p.</i>	<i>tel. číslo</i>
Obecní knihovna Šitbořice	34	511 117 736
Josef Čermák	72	511 117 705
Miroslav Kolegar	85	511 117 742
starosta Šitbořice	92	511 117 735
Antonín Peštál	104	511 117 709
Marta Kaňová	107	511 117 708
Radim Venera (DPI)	116	519 421 541
Žofie Čapková	139	511 117 726
Robert Zvolánek	176	511 117 718
František Tihlařík	209	511 117 713
Oldřich Linha	214	511 117 730
Alena Lankašová	261	511 117 754
Josef Linhart	296	511 117 764
Jan Zelinka	303	511 117 728
Vladimír Zelinka	333	511 117 719
Ing. Josef Zelinka	381	511 117 716
Ludmila Burešová	390	511 117 710
Zdeňka Kopečková	399	511 117 747
Petr Kaňa	408	511 117 785
Antonín Lengál	466	511 117 707
Pavel Tesař	467	511 117 782
František Stejskal	473	511 117 734
Miroslava Kominacká	491	519 421 268
Zdeněk Víteček	558	511 117 725
Josef Urbánek	564	511 117 729
Jan Viktorín	572	511 117 720
Jiří Kaňa	589	519 421 419

KRÁTKÉ ZPRÁVY

47. VÝSTAVA VÍN

8. dubna 2012 se konal již 47. ročník výstavy vín s ochutnávkou. Bodování zaslaných vzorků se konalo týden předem. Hodnotících komisí bylo celkem 19 a dohlížela na ně subkomise, kterou tvořili Ing. Aleš Urbánek, Ing. Kamil Prokeš a Ing. Zdeněk Musil. Celkem bylo hodnoceno 541 vzorků vín, z toho 331 bílých, 189 červených a 21 rosé.

BÍLÁ VÍNA ROČNÍK 2011:

1. PÁLAVA, Rudolf Židek, Popice, 94 b.
2. TRAMÍN ČERVENÝ, Zdeněk Konečný, Šitbořice, 93 b.
3. CHARDONNAY, Jaroslav Novotný, Šitbořice, 92 b.

BÍLÁ VÍNA ARCHÍVNÍ:

1. RULANDSKÉ BÍLÉ, Ing. Martin Šabata, Šitbořice, 94 b.
2. RYZLINK RÝNSKÝ, Josef Novák, Borkovany, 93 b.
3. RULANDSKÉ ŠEDÉ, Jaroslav Novotný, Šitbořice, 92 b.

ČERVENÁ VÍNA ROČNÍK 2011:

1. SVATOVAVŘINECKÉ, René Dvořák, Šitbořice, 94 b.
2. ZWEIGELTREBE, Petr Samson, Velké Němčice, 93 b.
3. OSTATNÍ ČERVENÉ (Laurot), Jaroslav Zelinka, Klobouky, 92 b.

ČERVENÁ VÍNA ARCHÍVNÍ:

1. MODRÝ PORTUGAL, Bořek Richtr, Klobouky, 94 b.
2. RUL. MODRÉ, Ing. Martin Šabata, Vel. Němčice, 93 b.
3. OSTATNÍ ČERVENÉ (Alibernet), Ing. Pavel Zoubek, Šitbořice, 92 b.

NEJLEPŠÍ KOLEKCE:

1. Ing. Martin Šabata, Šitbořice, 91,75 b.
2. Jaroslav Novotný, Šitbořice, 91,00 b.
3. Zdeněk Konečný, Šitbořice, 90,00 b.

Josef Zelinka

100 LET JEDNOTY ORLA V ŠITBOŘICÍCH

Jednota šitbořického Orla si právě v tomto roce připomíná 100 let od svého vzniku.

Protože neznáme přesné datum vzniku, rozhodli jsme se oslavu tohoto výročí spojit s tradiční akcí v župě Sedlákově – Mariánskou štafetou, pořádanou každoročně 8. května a toto výročí oslavit společně s dalšími orelskými jednotami naší župy.

Program začal mší svatou, kterou sloužil společně s naším panem farářem duchovní rádce Sedlákovy župy P. Tomáš Prnka.

Poté jsme za doprovodu dechové hudby sešli k budově bývalé Orlovny, kde byly za spolupráce obce po více než 65 letech znovu instalovány pamětní desky k poctě P. Tomáše Šilingera. Jejich slavnostní odhalení provedl starosta Orla Stanislav Juránek.

Společně jsme se pak odebrali do Sokolovny, kde po krátkém občerstvení pokračoval program kulturními vystoupeními šitbořické mládeže. Na řadu přišlo také ocenění naší orelské mládeže – úspěšných šitbořických florbalistek – starostou obce. Ocenění jsme předali i dlouholetému členu naší jednoty br. Janu Bělouškovi, jenž se členem Orla stal bezmála před 75 lety.

Program pokračoval přátelskými rozhovory při skleničce vína pro odrostlejší účastníky, mladší hosté si mohli vybrat z množství soutěží a dalších atrakcí – zaskákat si na trampolíně či se povozit na koních.

*Ing. Pavel Halas,
starosta jednoty Orla Šitbořice*

BABSKÉ HODY

HODOVÉ ZVANÍ

V sobotu 2. června 2012 od 10. hodin místního času se po vesnici nesly melodie dechové hudby spolu se zpěvem všech bab z našeho „babince“. Důvodem veselí bylo

Baby o hodovém zvaní.

Mše sv. u příležitosti stého výročí založení Orla v Šitbořicích. foto: Jaroslav Sáček

zvaní na 2. babské hody. Za vydatné pomoci sklepníků se podařilo pozvat všechny občany osobně nebo prostřednictvím pozvánek vhozených do poštovních schránek. Počasí nám přálo a tak se hodové zvaní velmi vydařilo. Děkujeme tímto všem občanům za příspěvky, které nám věnovali.

BABSKÉ HODY

Po několikaměsíčních přípravách přišel den, na který se všechny baby ze šitbořského babince těšily. Bohužel nám moc neprálo počasí, ale přesto jsme se snažily, aby druhé hody byly aspoň tak skvělé, jako ty první. Jestli se nám to podařilo, musí posoudit ti, kteří se hodů zúčastnili.

Průvod se vydařil, sice jsme zmokli, ale po malinko smutné náladě při příchodu do sokolovny jsme rozjeli zábavu dle našich představ. Měli jsme připraveno jak odpovědné překvapení v podobě opakování loňského tanečku, tak nové půlnoční. Tanec Hafanana všechny roztleskal.

Třešničkou na hodovém dortu byli naši sklepníci. Myslím, že překvapení vyšlo na jedničku. Nejenom, že se nám podařilo vše utajit, ale provedení chlapů nemělo chybu. Velký dík patří Honzíkovi Vahalovi, který byl ochoten zastoupit Mirka Stříbrnského ml. odvolaného pracovně mimo republiku. Honzík se vše naučil za jednu zkoušku.

Já za sebe můžu říct, že i když jsem to s nimi nacvičovala a věděla jsem, co přijde, přesto jsem se na premiéře Labutího jezera skvěle bavila.

Tak jako loni vše po strážce finanční zajišťoval Lukáš Bílek, babinec si financoval půjčením krojů. Děkujeme také všem sponzorům za ceny do tomboly. Hlavní výhru, vyhlídkový let pro tři osoby, od společnosti Pramos, s.r.o. vyhrál manželský pár, který se přijel na naše hody podívat až z Přerova.

A co říci závěrem. Snad jen ať na třetí babské hody vyjde lepší počasí a máme tak skvělé návštěvníky jako letos. Fotky od Kamily Lengálové ze zvaní i z 2. babských hodů si můžete prohlédnout na www.sitborskybabinec.rajce.idnes.cz

Renata Stříbrnská

MADONA SE VRÁTILA NA TĚŠANSKOU KAPLIČKU

Před rokem mne jménem těšanských farníků oslovil pan starosta Antonín Vymazal, jestli bych jim dokázal vyřezat novou sochu madony do kapličky nad vinohrady. Tam už socha Panny Marie byla, ale nějaký „dobrý“ člověk ji před několika lety ukradl. Přivezl mi dvě staré, dost nejasné fotografie jak socha vypadala. Potom přijel ještě s jednou paní z Těšan a ta mi ukázala stejné fotografie a policejní protokol o zcizení sochy, ze kterého vyplynulo pouze to, že socha byla vysoká 160 cm.

V zimě jsem si připravil stejně vysoký lipový kmen. Měl jsem ho v dílně již 10 let s představou, že z něho někdy vyřežu sv. Mikuláše pro náš kostel. Těšanská Panna Maria však dostala přednost. Podle fotek jsem udělal dvě kresby. Vyřezal jsem si malý model asi 35 cm vysoký. Celá řada detailů na soše mi ale nebyla jasná.

Na popeleční středu jsem se pokřižoval a začal dlátka do velkého špalku. Mnohokrát jsem toho chtěl nechat, protože jsem nevěděl jak dál. Fotky mi moc nepomáhaly. Ukázaly mi základní postoj a trochu jak by měla být socha barevná. Znovu jsem zavolaal pana starostu a řekl mu, že socha asi nebude úplně stejná jako ta původní, ale že bude podobná. On souhlasil.

A tak jsem tesal a někdy se jen dlouze díval a přemýšlel, jak mám udělat třeba ten závoj okolo hlavy nebo lem pláště. Se strachem jsem se díval na kalendář, protože 20. květen se blížil.

Zvláštním problémem byl růženec. Těšanští pamětníci tvrdili, že má místo křížku slzu. Na fotkách to nebylo poznat. Až z internetu jsem poznal, že v rukou drží tzv. sedmibolestný růženec a ten nemá křížek, ale medailonek.

Když jsem měl hotovou řezbářskou část, tak si těšaňáci přijeli sochu vyfotit. Fotku použili na plakát, který zval na pouť na kapličku. Z polychromie a zlacení jsem měl větší strach než z vyřezávání. V minulosti jsem už jednu sochu barvením pokazil. Nakonec jsem ji nějak akrylovými barvami namaloval a až narok půjdete do Těšan na pouť na kapličku, tak můžete posoudit, jestli se mi to povedlo nebo ne.

Nová těšanská Madona.

foto: Josef Zelinka

Josef Zelinka

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY A DĚTSKÝ DEN

Rybářské závody se konaly na Dvorském rybníku v sobotu 19. května. Lov probíhal od 6 do 11 hodin a závodu se zúčastnilo celkem 76 závodníků. Vítězem se stal Ladislav Drabálek z Brna, který ulovil největší rybu závodů, kterou byl kapr o délce 75 cm a váze 7,2 kg. Na druhém místě

se umístil Vilém Lengál ze Šitbořic s největším počtem ulovených kaprů (celkem 7 kusů) a na třetím místě se umístil Roman Jakubčík s největším celkovým počtem ulovených ryb (celkem 23 ks). Celkem se během závodů ulovilo 66 kusů kapra a 50 kusů ostatních druhů ryb.

Dětské rybářské závody a dětský den se pak konaly v neděli 20. května. Také během dětských závodů se ulovilo velké množství ryb (celkem 91 kusů kapra a 22 kusů ostatních druhů ryb). Vítězem se stal Michal Smetana s kaprem o délce 67 cm. Na druhém místě se se sedmnácti ulovenými kapry umístil Martin Němec a na třetím místě se pak s devíti ulovenými rybami umístil David Koutný.

Pro závodníky i ostatní návštěvníky bylo nachystáno občerstvení a po oba dva dny byla po skončení závodů losována tombola se zajímavými cenami. Během dětského dne byl na rybníku připraven bohatý program. Děti si zde mohly například zasoutěžit ve střelbě ze vzduchovky, vyzkoušet si jízdu na poníkovi, střelbu z luku či práci s hasičskou technikou, a zejména projít si několik stanovišť s různými úkoly, které připravili členové oddílu TOM Sluníčko. Součástí dětského dne bylo i pasování pěti nových rybářů, které prováděl hospodář místní organizace MRS Hustopeče Jan Přibyl ze

Mladí vítězové rybářských závodů.

foto: Jiří Tesař

Strachotína. Počasí po oba dva dny bylo naprosto ukázkové, a tak na rybník zavítalo velké množství návštěvníků, kteří si zde mohli pochutnat na rybách, připravovaných na několik způsobů.

Na tomto místě patří velký dík především všem sponzorům, kteří jakýmkoliv způsobem podpořili konání rybářských závodů a dětského dne, a dále těm, kteří se na organizaci této, dle mého názoru velice zdařilé akce, podíleli.

Lukáš Franěk

POHÁDKOVÉ ČTENÍ

Pondělní odpoledne v knihovně, v měsíci dubnu a květnu, strávilo celkem 27 dětí při netradičním pohádkovém čtení. Témata jednotlivých pohádek si děti losovaly a po přečtení plnily hravé úkoly ve skupinkách. Vykreslovaly, skládaly puzzle, vyráběly masky a korunky pro princezny, lepily obrázky, které byly každý týden vystaveny v knihovně. Po ukončení celé akce každé z dětí obdrželo malý dárek a sladkost. Vylosované děti si vybraly odměnu podle svého výběru. Toto čtení vzniklo na podnět projektu Celé Česko čte dětem, který také vyhlásil výtvarnou soutěž. Zapojili se žáci 3. ročníku základní školy, úkolem bylo ilustrovat dvě zadané pohádky z připravované knihy Pohádky po telefonu. A tímto blahopřejeme Silvii Račákové, která bude mít svoji ilustraci ve zmiňované knize, která bude na pultech knihkupectví v měsíci červnu 2012.

*Helena Sigmundová,
knihovnice*

CO SE DĚJE V MIKEŠI

Úvodem bych opět chtěla vyzvat maminky, které nás ještě nenavštívily, aby přišly s dětmi buď si jen pohrát v kolektivu nebo i něco pěkného vytvořit. Nic to nestojí a děti uvítají změnu v podobě nových kamarádů a hraček.

S dětmi se scházíme pravidelně i při mimořádných událostech v příjemném prostředí klubovny i mimo ni. Nejmenší ratolesti poznávají a zkoumají nový svět, větší

Hudební škola Yamaha v Klasu.

foto: Iveta Tihlaříková

děti se zapojují do hry, čímž se učí vzájemnému respektu, předškoláci již rozvíjí své tvůrčí schopnosti.

Od začátku roku jsme podnikli několik akcí, např. jsme se oblékli do masek, napekli dobroty a udělali si masopust. Podnikli jsme celoodpolední výlet do Lích na sněženky.

Dále jsme dle možností pravidelně navštěvovali pondělní čtení v knihovně. Dětem se to moc líbilo. Vyslechly si pohádku, poté ji rozebraly a následně si něco vyrobily. Při posledním čtení paní učitelka děti odměnila a proběhla korunovace vlastnoručně vyrobenými korunami (bohužel hodně dětí bylo nemocných).

A na co se můžete těšit? 21. 6. přijďte do sokolovny na divadelní představení. Na září plánujeme tradičně burzu dětských potřeb. Na podzim se nám snad povede zorganizovat jablečné slavnosti.

Také se těšíme na nová okna v klubovně, která nám ještě více zpříjemní pracovní prostředí.

Dětem, které půjdou v září do MŠ nebo nastoupí povinnou školní docházku, přejeme pohodový a spokojený start v nové životní etapě.

A protože nám začínají prázdniny, přejeme všem dobrodružné léto plné slunce.

Ing. Iveta Tihlaříková

VÝLET DO KROMĚŘÍŽE

20. 6. Klub důchodců Klas pořádal zájezd do Kroměříže. Navštívili jsme Arcibiskupský zámek, prohlédli si Podzámeckou zahradu, někteří vláčkem a někteří pěšky. Další naše cesta vedla do Květné zahrady, která od zámku byla asi 15 minut po šipkách v chodníku. I když bylo velké horko, tak prohlídka tady byla nad očekávání.

Zámek patří Olomoucké diecézi k reprezentačním účelům, je od roku 1998 zařazen i se zahradami do kulturního dědictví UNESCO.

Poděkování patří paní Krušinové, která se o nás celou dobu starala. Přijeli jsme krásně unavení.

Jana Konečná

Výlet KLASu do Kroměříže.

foto: Jana Konečná

REVOLUCE V NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

Náklady na likvidaci komunálního odpadu v naší obci každým rokem stoupají. Zatímco v roce 2000 činily něco málo přes půl milionu korun, v roce 2011 už to byl bezmála milion. Dá se předpokládat, že i v budoucnu cena za likvidaci netříděného odpadu poroste. Ať už kvůli zvyšující se ceně skládkování, zdražování pohonných hmot nebo jiným vlivům.

Z výzkumů plyne, že 40 % odpadu domácností tvoří bioodpad a dalších 40 % recyklovatelné materiály jako jsou plasty, sklo, papír a další. Pouze 20 % odpadu se nedá znovu využít.

Proto se obec rozhodla změnit nakládání s odpady tak, aby se co nejvíce snížilo množství netříděného odpadu, za jehož likvidaci je nutné platit a úměrně tomu se zvýšil podíl tříděného odpadu, za který naopak dostaneme zapláceno.

V nedávné době zdárně proběhla akce „kompostéry“. Výrobou a následným použitím kompostu jako hnojiva na zahrádkách by se mělo významně snížit množství rostlinného odpadu vyváženého na skládku.

Dalším krokem je zavedení nového systému třídění odpadu v obci. Zde jsme se inspirovali v nedalekých Uherčicích, kde tento systém už nějakou dobu zdárně funguje. Jeho zavedením u nás by se měl významně zvýšit podíl tříděného odpadu, jež je možné znovu použít jako surovinu pro průmyslovou výrobu. Zároveň by měl ke třídění odpadu domácnosti motivovat formou slevy na poplatku za svoz komunálního odpadu. Čím víc domácnost ze svého odpadu vytřídí, tím větší slevu z poplatku získá.

A jak to tedy bude vypadat? Každá domácnost obdrží několik igelitových pytlů, nálepky s čárovým kódem domácnosti a podrobný návod na třídění vybraných odpadů. Na pytle nalepíte samolepku s čárovým kódem domácnosti a až je budete mít plné roztříděného odpadu dáte je před dům, odkud je zaměstnanci obecního úřadu odvezou do sběrného dvora. Pytle se budou svážet jednou za dva týdny a to vždy v pátek po svozu popelnic.

Další možností je, že naplněné pytle sami odvezete do sběrného dvora. Ten bude od 1. července otevřený jen každou sobotu od 8 do 12 hodin. Ve středu už otevřený nebude.

Ve sběrném dvoře zaměstnanci zkontrolují, zda pytle obsahují jen správně vytříděný odpad, zváží a na základě nalepeného čárového kódu zaznamenají do databáze, kolik která domácnost vytřídila odpadu.

Na konci každého čtvrtletí dojde k vyúčtování, kdy se domácnostem připíše odměny podle váhy správně vytříděného odpadu a podle tržeb za vytříděné suroviny. Odměnou bude sleva z obecního poplatku za svoz odpadu na následující rok.

Nové prázdné pytle dostanete od obecních zaměstnanců svážejících roztříděný odpad nebo ve sběrném dvoře. A to vždy kus za kus. Za jeden odevzdaný pytel tříděného odpadu dostanete jeden nový pytel.

Jak už bylo zmíněno, každá domácnost by měla obdržet několik igelitových pytlů a nálepek s čárovými kódy do začátku a k tomu bude přiložen podrobný návod co a jak třídít. Zároveň budou zprovozněny webové stránky, kde bude každý moci sledovat kolik odpadu vytřídil, jaká odměna mu za to byla připsána a jak si vede v žebříčku nejlepších třídíčů.

Z počátku se bude třídít pouze papír, plasty, nápojové kartony, plechovky, drobné elektrozařízení a rostlinný olej. Předpokládaná výše odměny za jeden kilogram vytříděného odpadu je od 4 do 12 Kč.

Do budoucna by se měl systém odměn za třídění odpadů rozšířit i na sklo, bioodpad a textil, případně další suroviny. Také budou zavedeny odměny za předcházení vzniku odpadů v domácnostech. Toto by mohlo začít fungovat od začátku následujícího roku.

Domácnosti by měly pocítit i na svých peněženkách, kolik odpadů vyprodukují a jak tím zatěžují životní prostředí. Je přeci rozdíl když má někdo každý týden dvě plné popelnice a k tomu jezdí každou chvíli, navíc ještě autem, do sběrného dvora, a když někdo jiný naplní popelnici sotva z poloviny.

Je jasné, že bude chvíli trvat, než se zaváděný systém zaběhne a vychytají se počáteční problémy a nedostatky. Jak však dokazuje příklad z Uherčic, tento způsob třídění odpadu se obci i domácnostem vyplatí.

*František Valíček,
Radek Staňka (Uherčice)*

ŠKOLA

MATEŘSKÁ ŠKOLA

DEN DĚTÍ

Jako každý rok jsme svátek dětí oslavili společně s dětmi a maminkami z klubu Mikeš. Tentokrát jsme se vydali na dlouhou vycházku k rybníku, kterému se v Šitbořicích říká Novas. Děti si přinesly batůžky s pláštěnkami, do kte-

řích dostaly v MŠ svačinu a pití a před cestou jsme si ještě pochutnali na banánu.

Přestože si počasí s námi od rána zahrávalo, vyrazili jsme na cestu. Starší děti nás „hnaly“ až k rybníku. Děti si rozbaly svačinku, napily se a samozřejmě po sobě uklidily všechny odpadky. Maminky z Mikeše jim rozdaly nafukovací balónky, které si děti uložily do batůžků.

Když jsme se pokochali krásami přírody, zkusili jsme vyčarovat vodníka: „Čarujeme vodníka, ať k nám rychle pospíchá. Čáry, máry vodníčku, vyčaruj nám kuličku.“

A na druhé straně rybníka se vodník opravdu objevil. Škoda, že byl trochu plachý! Než jsme rybník obešli, byl pryč. Moc nám to nevadilo, protože vyslyšel naše přání a zanechal nám ve velikém vaku kuličky, ve kterých byla sladkost a ještě jsme si pochutnali na velkém hadovi.

Při zpáteční cestě jsme se zastavili u sokolovny, kde všechny děti obdržely medaile a rozloučili jsme se s dětmi a maminkami z Mikeše.

Po obědě jsme si ještě přečetli Vodnickou pohádku, aby se nám zdálo třeba o tom, co jsme prožili.

SLAVÍČEK

Už 16. rokem pořádáme soutěž ve zpívání Šitbořický slaviček. Letos bylo zpěváků pouze 17, ostatní se ostýchaly. Za výkony byly děti odměněny medailí a sladkostí.

*Táňa Neugebauerová,
učitelka*

DIVADLA

V naší mateřské škole dbáme na kulturní vzdělávání dětí. V letošním roce děti shlédly koncert Říše královny hudby, divadelní představení divadla Barborka, Divadla z pytlíčku, divadla Kuk a Cuk a čtyři vystoupení divadla Veselá školička, která je u dětí nejoblíbenější. Jde o představení dvou herců se spoustou maňásků, rekvizit a písniček. V tomto divadle děti shlédnou pohádku s výchovným charakterem a ti nejodvážnější si také pohádku zahrají.

Aby děti nebyly ochuzeny o skutečný zážitek z prostředí divadla, navštěvujeme jedenkrát ročně opravdové divadlo v Brně. Letos jsme navštívili Mahelovo divadlo, kde jsme viděli pohádku O Popelce.

Z divadelních představení mají děti vždy radost, jsou nadšené – a to je nejdůležitější.

*Marta Nečasová,
učitelka*

PODĚKOVÁNÍ

Spolek šitbořických žen pořídil dětem na zahradu MŠ nového dřevěného koníka. Sponzorský dar má hodnotu 5 000,- Kč. Jménem všech dětí mateřské školy ženám, maminkám, babičkám a tetám děkuji.

*Miroslava Kominacká,
ředitelka*

ŠKOLA

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ PRO OKOLNÍ ŠKOLY

V pátek 13. 4. jsme na naší škole přivítali žáky a učitele z okolních škol. Naše pozvání přijala ZŠ Křepice, ZŠ Boleradice a ZŠ Borkovany. Pátáci a čtvrtáci z těchto škol společně s našimi školáky prožili dopoledne v různě za-

měřených dílnách. Vyzkoušeli si práci na interaktivních tabulích, nahlédli do historie v dějepisné soutěži a na závěr hráli turnaj v ringu. Z jejich vyjádření usuzujeme, že se jim u nás líbilo.

BĚH OSVOBOZENÍ

Tradiční sportovní oslava osvobození obce Šitbořice, kterou naše škola pořádala, se konala v pátek 20. 4. Počasí nám přálo a bylo sportu příhodně nakloněno. Žáci, od těch nejmenších po nestarší, poměřili své rychlostní schopnosti v běhu na 60 m. Spíše než podat výkon bylo důležitější zúčastnit se, ale i přesto se našly některé obdivuhodné časy. Celkově se celé sportovní dopoledne povedlo a těšíme se na další. Díky všem zúčastněným žákům, spoluorganizátorům i veřejnosti, jenž se došla podívat na své ratolesti!

DEN MATEK

Na nedělní odpoledne 13. 5. si žáci základní školy připravili pásmo písniček a tanečků hlavně pro maminky, které v tento den slavily svůj svátek. Všichni příchozí si mohli zanotovat notoricky známé melodie a vychutnat si dvojhlasy v písničkách, které předvedl školní pěvecký sbor.

DEN DĚTÍ

Na Den dětí 1. 6. škola pro děti připravila zábavné a naučné dopoledne. Na pozvání školy přijeli místní hasiči, kteří žáky seznamovali s výstrojí a výzbrojí zásahových jednotek a poskytli jim spoustu užitečných informací týkajících se bezpečnosti a zdraví. Chlapci a děvčata měli možnost si detailně prohlédnout hasičský vůz a vyzkoušet si jaké to je stříkat proudnicí. Na dalším stanovišti se žáci seznámili se základními pokyny a povely pro psa a dozvěděli se spoustu zajímavých informací, jak se o takového domácího mazlíčka starat a co vše to obnáší. Zajímavým stanovištěm byl střelní mistr, který žákům názorně předvedl, jak se vystřeluje lano při záchranných akcích a seznámil žáky s problematikou odstřelování. Poslední stanoviště zajistila Vodní záchranná služba z Nových Mlýnů, kde si žáci vyzkoušeli masáž srdce a transport zraněného.

SPONZORSKÝ DAR

Pěvecký sbor naší školy získal sponzorský dar v hodnotě 100 000 Kč na podporu činnosti. Z toho 80 000 Kč darovalo Zemědělské družstvo Šitbořice a 20 000 Kč Dru-max, a.s. Z části darovaných peněz bylpořízen sborový stejnokroj a bude nahráno reprezentační CD. Srdečně touto cestou děkujeme.

ÚSPĚCH NAŠICH FLORBALISTEK

Jak jsme Vás již dříve informovali, naše starší žákyně výborně reprezentují naši školu a celou obec Šitbořice. V republikovém finále Orion florbal cupu dosáhly na nejvyšší možnou příčku a staly se mistry České republiky. V dalším novém turnaji základních škol, který vznikl v rámci MŠMT O pohár ministra školství se utkaly nejlepší

týmy z celé východní části republiky a naše sportovkyně skončily na vynikajícím druhém místě. Díky patří především holkám za fantastický rok plný florbalových úspěchů a trenérovi Jaroslavu Hálovi. Sestava: Marie Halasová, Tereza Baranová, Nikola Hofferíková, Ivana Hofferíková, Hana Dopitová, Hana Košvicová, Pavlína Steinbocková, Vendula Nováková, Nikola Danielová, Lenka Stejskalová, Lucie Němečková, Kateřina Vahalová.

PLÁNOVANÉ AKCE:

- 26. 6. rozloučení se žáky 9. ročníku a jejich rodiči
- 27. 6. sportovní den
- 28. 6. táborák pro děti z 1. stupně a jejich rodiče
- 29. 6. slavnostní zakončení školního roku

Více na našem webu: www.zssitborice.webnode.cz

*PaedDr. Jarmila Novotňáková,
Mgr. Petra Strouhalová, Mgr. Tomáš Mottl*

FARNÍ DEN

Rok se s rokem sešel a v naší obci se opět konal farní den. Tento, v pořadí již 5. ročník, se odehrál v sobotu 16. června. Pro děti však nastala změna. Místo tradičního putování po šitbořické stezce, se veškeré aktivity odehrávaly na faře a v jejím okolí.

Zábavní odpoledne začalo v 14 hodin. Pro mladší generaci byla na faře připravena trampolína, malování po obličejích a kreslení křídami na příjezdovou cestu k faře. Ti starší byli rozděleni do skupinek a soutěžili ve hře Člověče, nezlob se, kdy jednotlivé figurky představovali sami soutěžící. Na dalších stanovištích stříleli vzduchovkami, procházeli bludištěm a účastnili se lanových aktivit. První tři družstva s nejvyšším počtem bodů získaly sladkou odměnu ve formě perníkových medailí. Ale medaile nebyly jedinými sladkostmi. Šikovné kuchařky a kuchaři soutěžili o nejlepší buchtu. A protože se příspěvků sešlo opravdu hodně, bylo mezi nimi velice těžké vybrat ten nejlepší.

Po skončení soutěžních disciplín čekalo na všechny překvapení. Jelikož se počasí po dlouhých dnech plných deště opravdu vydařilo, přišla paní Zdena Hanáková s hady. Dozvěděli jsme se, co všechno takový had sežere, jak často se musí krmit, kdy svléká kůži a spoustu dalších zajímavých informací. Věděli jste, že had nemrká? Ti odvážnější si mohli vzít hada do rukou nebo si ho dát kolem krku.

Od 17 hodin postupně přicházeli i dospělí posedět u živé hudby a popovídat si. Jídla a pití bylo dostatek. Stoly se prohýbaly pod tíhou dobrot, grilovaly se klobásky. V 21

Začátek farního dne patřil dětem.

foto: Petr Krupička

hodin jsme se ztišili a pomodlili Zdravas Maria. Na vysvětlenou dodávám, že se ji modlí každý, kdo chce s úderem deváté hodiny. Je jedno, kde se právě nacházíte. Důležité však je na chvíli se zastavit a spojit se s celou farností. Celá akce vyvrcholila ohňostrojem po desáté hodině.

Co dodat na závěr? Každým rokem se farního dne účastní stále více lidí, ať už z naší obce nebo z Nikolčic. Setkávají se tu celé rodiny a stráví zde krásný den. A to ten letošní bezesporu byl.

Marie Lengálová

OHNIVÉ JARO

Jaro roku 2012 se do našeho podvědomí zapíše takřka pravidelným vyjížděním k požárům suchého porostu a trav v našem okolí. Suché počasí, lidská nedbalost i nevyzpytatelná příroda (úder blesku) zapříčinily rekordně velký počet výjezdů zásahové jednotky. V okolí Šitbořic, Nikolčic, Borkovan, Moutnic a Martinic vzplálo množství drobných i větších požárů, které naši hasiči společně s ostatními okolními sbory museli likvidovat. Pomyslným vyvrcholením letošního extrémně suchého počasí byl obrovský ničivý požár lesního porostu v Bzenci u Hodonína, který

se jak do rozlohy zasaženého porostu, tak počtem nasažených hasičů stal jedním z největších v republice. Tento požár, který zuřil od 24. do 30. 5., likvidovalo na 1 500 hasičů od nás i ze Slovenska. Bylo to zhruba 270 dobrovolných i profesionálních sborů, kterým vypomáhala nejmodernější technika, včetně tří vrtulníků, tří letadel a tří hasičských tanků. K likvidaci tohoto požáru byli povoláni i šitbořičtí hasiči. Byla to fyzicky i psychicky velice náročná a nebezpečná činnost, protože suchý borový porost dobře a hlavně vytrvale hořel, byl podporován silným

Přátelské posezení s hasiči z Dinhartu.

foto: Karel Urbánek

větrm a běžně se stávalo, že po uhašení části lesa, než stihla jednotka doplnit zásoby vody, již uhašené místo znovu hořelo. Likvidaci tohoto rozsáhlého požáru velel člen našeho dobrovolného sboru jinak velitel hodonínské požární stanice plk. Martin Červenka.

I přes všechny tyto události jsme pokračovali v rekonstrukci naší hasičské zbrojnice. V loňském roce proběhla výměna radiátoru a ústředního vytápění, rekonstrukce kuchyně a letos na jaře jsme se pustily do přestavby bývalé kotelný na nové WC. Se stavebními pracemi jsme spěchali,

protože na měsíc červen jsme si pozvali vzácnou návštěvu. Dne 9. června navštívili naši obec hasiči ze švýcarské obce Dinhardt, se kterou má naše vesnice družbu. Protože návštěva byla poměrně krátká, rozhodli jsme se, že je provedeme pouze naši vesnici a ukážeme jim, co umí naši spoluobčané – ochutnali koláče z naší pekárny, napili se piva, které se vaří v Šitbořicích a nesměla chybět ochutnávka vín z místního sklepa. A protože projevíli přání vidět lidové zvyky a obyčeje, naplánovali jsme jejich návštěvu v termínu 2. Babských hodů. I přes nepříznivé počasí se našim přátelům u nás líbilo. Mohly se blíže seznámit s životem u nás, protože jejich první návštěva se soustředila hlavně na hasičskou tematiku. V neděli dopoledne pak na místním hřišti proběhli dětské hasičské závody v kategorii starší a mladší. Chtěli jsme našim přátelům z Dinhartu ukázat, jak se u nás pracuje s mládeží, protože u nich je práce s mládeží jiná. Také dary, které nám přivezli a které jsme my dali, jako by symbolizovaly svaz ne států ale vesnic – oni nám dali dinhartdské uzzeniny a víno a my jim šitbořský med, pivo a vyřezávaný podstavec s lahví místní pálenky. S naší návštěvou jsme se rozloučili během dětských závodů v neděli odpoledne s příslibem, že dobré a přátelské vztahy budeme dále rozvíjet a prohlubovat.

Miroslav Vahala

POVÍDÁNÍ O VÍNĚ

OČEKÁVANÉ ROZUZLENÍ?

Informace, které jsme prozatím mohli ze všech sdělovacích prostředků získat nás přesvědčují o katastrofálních dopadech mrazů a sucha na zemědělství. Situace ve vinohradech je dlouhodobě určitě mimořádně problematická a nejistá. Na konci května byly některé polohy totálně poškozené jarním mrazem a ve spojení s katastrofálním suchem se jejich stav téměř vůbec nezlepšil. V červnu, kdy by měly být vinohrady odkvetlé, nebo aspoň dokvétající je vidět stále mnoho vinic, kde kvetení teprve probíhá a na některých keřích jsou vedle hroznů již odkvetlých i hrozny těsně před rozkvetem.

Situace, kterou jsem naznačil v úvodu mě nutí dívat se na letošní ročník spíš pesimisticky, ale vedle toho se pořád utěšuji, že réva nás může vždycky překvapit pozitivně. Rostliny jsou to přece jenom mimořádné a pokud nás už nečeká víc problémů, určitě se hroznů dočkáme.

Sucho v dubnu a květnu, způsobilo jev pro mě úplně neznámý, ve většině vinic usychala a přestala růst tráva. Na některých vinicích se zatrávnění projevilo, jako negativní faktor spolupůsobící na dopad nedostatku vláhy, ale

některé vinice i zatrávněné se s dopady sucha vyrovnaly bez sebemenších následků.

Dovolím si trochu popustit uzdu své fantazie a pokusím se odhadnout, co se bude dít na přelomu září a října. Množství hroznů na vinicích bude mírně nižší, protože dopady mrazů i sucha byly již nenapravitelné. Kvalitativně však budou hrozny sklizené v roce 2012 opravdu mimořádné a jejich vklad do budoucích vín bude opravdu originální.

Každý keř a každá vinice ponese hrozny v plné zralosti a tedy ve stavu téměř ideálním. Vedle toho se však budeme potkávat i s hrozny v mnoha stupních a fázích nedozrálости. Tyto hrozny přinesou ročníku 2012 nepřehlédnutelnou svěží kyselinu a nebude možné si tohoto jevu nevšimnout. Jak výrazné rozdíly to budou je opravdu velmi úzce závislé na průběhu počasí v letních měsících.

Skutečný stav ve vinohradech mě dnes nutí být spíš velmi nespokojený, ale jsou i výjimky, ve kterých si nelze stěžovat vůbec na nic. Proto bych chtěl přát všem, aby se stav i v těch nejvíce poškozených vinohradech zlepšil na maximum a abychom mohli sklízet hrozny více pro radost než pro zlost. Dnes je to poměrně velká záhada, ale za tři měsíce už se odpověď bude jevit v jasných rysech. Takže přeji opravdu hodně štěstí.

Ing. Aleš Urbánek

II. SV. VÁLKA OČIMA PŘÍMÉHO ÚČASTNÍKA

Z BEJRŮTU DO FRANCIE

Ráno jsme nalodžovali v přístavu, cestou jsme se zastavili v Jaffě v Palestině, kde jsme nakládali náklad pomerančů a potom jsme se zastavili v Alexandrii. Tam jsme nakládali bavlnu. Nikdy jsem si neuměl představit, kolik se toho vejde do takové nákladní lodě o výtaku 11 000 tun. To se nakládalo ve dne v noci, Arabi nosili balík za balíkem a nenasytné podpalubí vše pojmul do svých útrob.

Jednou mě a kamaráda pozval známý Arab k němu na pomeranče. Seznámil jsem se s ním v přístavu. Nevím, jak jsme se domlouvali, ale udělal na nás příznivý dojem a byl tak milý, že jsme mu nemohli návštěvu odříct. Když jsme přišli k němu do domu kde nás hostil, říká kamarád: „Víš, nesmíme mu odporovat, prý je dobré vyjít s nimi po dobrém. Jinak jsou záluční a mstiví.“ Na kotlíku vařil vodu. Přinesl šneky a ukazoval, že je máme jíst. Nám se při pohledu na ně zvedal žaludek, ale co se dalo dělat. Podle jeho vzoru nabrat šneka na špejli, ponořit ho do vařící vody pak vytáhnout, pokapat citronem a dát ho do úst a sníst. Mě to nešlo do žaludku, stále jsem se s tím nemohl smířit, ale co se dalo dělat. Když viděl naše zmučené pohledy, přinesl arak na zapití. To je lihovina žlutá, která má snad 200 stupňů. Protože když jsem ho po jeho vzoru, ze strachu do sebe obrátil, viděl jsem všechny svaté. Naše obavy, že se Arab naším chováním urazí se nenaplnily. Byl velice hodný a slušný a nakonec nás podaroval velkým množstvím pomerančů. Za to jsme se mu všelijak klaněli a děkovali. Arab nás vyprovodil dost daleko, protože už byla tma a přístav byl hodně vzdálený.

Cesta po Středozemním moři byla nádherná. Počasí nám přálo, jen jak jsme se blížili k Itálii, začínala nám být zima. V Sýrii bylo úplné letní počasí a my chodili v šortkách, sandálech a khaki košilích s krátkým rukávem, u Itálie byla ještě zima a drkotali jsme zubama. Většina cestujících měla mořskou nemoc a ti, kteří tomu ušli, neměli dobrou náladu. Všude byl cítit zápach, v podpalubí, v kabinách i na palubě, protože většina cestujících, a bylo nás 1 200 lidí, zvracela a potom už nebylo co zvracet jen zelenou páchnoucí vodu. Krásný byl pohled v Mesinské úžině. Na jedné straně jsou břehy Itálie a na druhé straně je ostrov Sicílie. Vše zelené, samý kopec a skaliska. Tam v dáli na Sicílii jsme tušili sopku Etnu. Když druhý den jsme jeli ke Korsice, vidíme chrlení kouře a záblesky. Byl to sopečný ostrůvek Stromboli. Je to sopka v činnosti, která v pravidelných 3 – 5 minutových intervalech chrlí kouř, lávu a oheň. Ještě daleko směrem ke Korsice, když jsme

minuli ostrůvek Monte Christo, byly v noci vidět záblesky sopečné činnosti.

Do přístavu v Marseille jsme přijeli na noc. Zavezli nás do pevnosti Fort St. Jean. Je to stará pevnost nad přístavem. Byla to výchozí stanice cizineckých legií do Afriky a jiných kolonií. Unaveni jsme toužili po spánku v pevné posteli. Ale byli jsme zklamaní. Sešli jsme se skoro všichni na jednom z dvorů, které jsou obklopeny vysokými zdmi, protože jsme nemohli spát. Příčinou bylo, že vše bylo zavšivené. Bylo nutné vše ze sebe rychle svléknout, vyklepat, rychle se obléci a na dvoře jsme prochodili zbytek noci. Ráno jsme viděli, že stěny pevnosti jsou popsány nápisy ve všech jazycích, kde se loučili ti, kteří ze všelijakých dobrodružných a hlavně nečestných důvodů se dali do cizinecké legie. Bylo hrozné co jsme četli v češtině, slovenštině, nebo v jiných slovanských jazycích. V jiných dvorech to bylo prý ještě hroznější.

Ráno jsme měli společný nástup, při kterém jsem slyšel i svoje zkomolené jméno. Když jsem se rozhodl k němu hlásit, byl mi doručen dopis. Třásl jsem se obavou i zvědavostí, kdo by mohl vědět, že já se octnu v Marseille. Když jsem jej otevřel, oddychl jsem si, byl to dopis od kamaráda J. Jelínka, který byl v Palestině. Psal jsem mu z Bejrútu a nedostal jsem odpověď, nyní byla zde. Jelínek je od podzimu v Československé armádě a nyní je u telegrafistů tu ve Francii v Monpeliér, o našem příjezdu se dověděl z telegramů a mě napsal, že za mnou v neděli přijede do Agde, kde pravděpodobně v tu dobu budeme. To jsou náhody!

Francie, Agde 1940.

Nahoře: ?, Jiří Eduard Krejčí, Jan Buchta, Jelínek, Eduard Urbánek, ?.
Dole: František Havránek, Rudolf Mašek, Gabriel Rappensbeger

foto: z Archivu T. Jambora

Po malé prohlídce města jsme vlakem odejeli do Agde. V Agde byla většina našich útvarů a velitelství. Tak se nám po 42 dnech cestování přes tolik zemí a moří podařilo po mnoha útrapách i dobrodružstvích a nebezpečích dostat se konečně do Československé armády a tak dosáhnout konečně našeho cíle. Postavit se ze zbraní v ruce proti našemu společnému nepříteli, proti nacismu. Jak budou tyto naše tužby splněny, nám ukáže blízká budoucnost.

FRANCIE

V Agdě jsme byli rozděleni podle druhu zbraní. Tak Alois Dohnálek šel k dělostřelcům. Štěpán Stejskal byl dán k 1. dělostřeleckému pluku a odjel asi 120 km ke španělským hranicím do La Nuelle. Já jsem byl po malých formalitách zařazen ke 3. pěšímu pluku k 3. rotě. Tento pluk se teprve začínal tvořit. A tak bývalí vojáci a poddůstojníci měli dost práce, hlavně služeb a stráží. Setkal jsem se tam s mnoha známými z domova i z cesty. Bylo hodně dotazů a otázek jaké je to tam doma. Ovšem i my jsme už byli dlouho pryč z domova. Poznávali jsme pomalu poměry jaké tam byly. S výstrojí to bylo špatné, ale bylo to lepší než před pár měsíci, kdy ani každý neměl svoje kožené boty Mundur, uniforma to vlastně nebyla, byl všelijaký a připomínal oblečení vojáků z divadelních her v době Napoleonských válek. S výzbrojí to bylo to samé. Dlouhé opakováčky na tři rány. Morálka také nebyla ta nejlepší

A LÉTA BĚŽÍ...

Rok se sešel s rokem a po ročníku 1931 (viz Štengaráček – červen 2011) se letos dožívají 80ti let občané narození v roce 1932. Je 80 roků dost nebo hodně? Pro školáka se zdá 80 roků jako hodně dlouhá doba, jejíž dosažení je mimo jeho chápání. Zatímco u narozených dětí s radostí pozorujeme, jak postupem času se vyvíjejí a rádi bychom jejich růst urychlili, po šedesátce bychom už raději brzdili.

Čas však pro každého plyne stejně; zda ubíhá rychle či pomalu je pocit u každého jiný. Výstižně je to vyjádřeno v Písni o čase, kterou zpíval v roce 1962 Jiří Popper: „Čas je běžec dlouhým krokem, nezůstane chvíli stát; čas ten bere všechno skokem za každého počasí. Čas se nikdy nezastaví, čas ten nemá slitování, ale ani s jedním z nás. Važte si času ...“

V roce 1932 se v Šitbořicích narodilo 62 dětí; 35 chlapců a 27 děvčat; zemřelo 8 chlapců a 5 děvčat.

Jak jsme prožívali dětská léta si vzpomínám jen mlhavě. Hračky nebyly žádné. Při hře s bratrem kousek dřeva – polénko – v naší představě byl pro nás jakékoliv domácí drobné zvířátko, než skončil přiložením do sporáku. V pozdější době byl pro nás odřený tenisový míček bezvadný kopací míč.

Do 1. třídy obecné školy jsme nastoupili 1. září 1938; podle tehdejších zvyklostí, ti, kteří byli narození do září.

Divili jsme se, ti kteří jsme přišli s nadšením a plni ideálů pomoci ujařmené vlasti, že není v armádě jednoty. Část důstojníků si hrála na vojáčky a vojačkování se všemi průvodními jevy. Někteří měli i jiné zájmy jako přehlížení španělských dobrovolníků, špiclování komunistů apod.

Také značná část vojáků, kteří byli nuceni jít do armády nedobrovolně a to byli většinou Slováci, kteří byli ve Francii na práci a podle francouzských nařízení museli jít do naší armády. Ti odmítali poslušnost a byli nespokojeni, říkali nám: My máme samostatný Slovenský štát a vy čechni si svoji svobodu vybojujte sami. Neznali samozřejmě poměry u nás ani na Slovensku. Bylo je nutné pozvolna a trpělivě přesvědčovat. První republika pro ně neměla chleba za kterým museli jít do ciziny a nyní za tu republiku měli jít bojovat. Složení armády bylo různorodé, Všechny složky národa tu byly zastoupeny. Dělníci, rolníci, inteligence, kapitalisté i chudáci. Bylo hodně těch, kteří byli v cizině a uposlechli volání o pomoc ujařmené vlasti. Byli to různí montéři, baťovci, zbrojováci, sportovci, hodně cirkusáků, kněží různých náboženství i řeholníci. Zkrátka všichni kdo milovali svou vlast. Ovšem našli se i gauneři, dobrodruzi, špicli a přímí zrádci. Přesto většina vojáků i důstojníků měla na mysli hlavní cíl za kterým odešla z domova – přispět k osvobození zotročené vlasti.

Eduard Urbánek

Později narození začali chodit až v příštím roce s dětmi narozenými v roce 1933. V obecné škole nás učily v první třídě paní učitelky Brigita Stejskalová a Zdeňka Sekaninová, ve druhé paní řídící Cyril Černoušek, ve třetí paní učitel Josef Konečný a ve čtvrté paní učitelka Marie Matýšková. Dalšími výraznými osobnostmi učitelského sboru byli pan učitel Josef Hanák a paní učitelka Terezie Matýšková; nás však neučili.

V září 1938 jsme zažili mobilizaci, v březnu 1939 pak začlenění republiky do Velkoněmecké říše – ze samostatného státu byl zřízen protektorát Čechy a Morava.

Nedávnými vzpomínkami v tisku na 70. výročí atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha v Praze, jsem si připomněl, jak intenzivně se v celém protektorátu pátralo po atentátnících. Jednou navečer jsem se v té době s otcem vracel z pole (asi z Rozdílů) a po příchodu na dohled domova jsme spatřili, že horní konec dědiny je obstoupen vojáky Wehrmachtu. Když jsme přišli blíže jeden voják nás zastavil a teprve po otcově vysvětlení, že jdeme z práce, nás pustil dále. Byl jsem tehdy desetiletý a teprve později jsem pochopil jak ve vážné situaci obec byla. Když bylo po delší době obklíčení obce odvoláno a vojáci odešli, tak jsme si oddechli.

Od 1. září 1942 někteří z nás byli přeřazeni do Hlavní školy v Těšanech, kam ještě kromě těšanských chodili i děti z Borkovan, Moutnic, Nesvačilk a Jaloviska. Byla

to pro nás první velká změna v životě, přišli jsme do neznámého prostředí, mezi jiné děti i učitele. Časem jsme si však zvykli.

Poznali jsme i jiný způsob vyučování. Základní předměty nás vyučovali třídní učitelé Eduard Novotný, v 1. – 3. třídě, Ivan Nikolaev Lednej a Marie Opatřilová, ve 4. třídě. V dalších předmětech nás vyučovali odborní učitelé pánové Pavel Hanousek, František Kučera, Rudolf Liška a po skončení války i ředitel školy Stanislav Pavlíček.

Později k nim ještě patřili pan učitel Jan Pěček a paní učitelka Anežka Mácová. Ředitelé školy byli Alois Fojt do roku 1945 a pak Stanislav Pavlíček.

Do Těšan jsme chodili pěšky, denně a za každého počasí. Nikdo si nestěžoval, že máme málo pohybu.

Na všechny naše učitele jak na obecné škole v Šitbořicích i na hlavní škole v Těšanech vzpomínáme v dobrém a děkujeme jim za to co nás naučili. Je to takový malý zázrak jak malého hravého a nic neznalého človíčka postupně vycvičit, vychovat a připravit na další vzdělávání a pro praktický život. Náboženství nás učil v Šitbořicích P. Jaroslav Hudec – tehdy kaplan, v Těšanech sestra z řádu sv. Cyrila a Metoděje – na její jméno si nemohu vzpomenout. Školu v Těšanech jsme ukončili v červnu 1946.

Průběh únorových událostí v naší obci v roce 1948 připomněli ve svém článku v loňském Štengaráčku Marie Zelinková a Josef Krupička.

V dnešní době požadavek doučovat děti doma, byl v našem dětství nemyslitelný. V našem mládí bylo na vesnici pro zemědělství málo strojů, většina prací se dělala ručně s velkými nároky na čas. I dítě, které přišlo ze školy domů, se podle věku, svých sil a schopností muselo na všech pracích podílet. Každá ruka, která mohla pracovat, byla dobrá a vítaná. Na polích i v domácím hospodářství se pracovalo „od vidím do nevidím“. V řadě domů nebyla zavedena elektřina a tak domácí úlohy při světle svíček nebo petrolejových lamp se dělaly obtížně. Přesto, i za těchto obtížných podmínek, jsme se snažili být připraveni na další studie či učení.

V současné době je pro zemědělství, průmysl i domácnosti dostatek až přebytek strojů a zařízení, která práci ulehčují a zrychlují. To je pozitivní. Negativní je, že se zmenšuje potřeba pracovníků a důsledkem je nezaměstnanost. K rozbíjení strojů jako v 19. století však nedochází, ale spíše se projevuje jejich zneužívání, zvláště v elektrotechnice. Odposlechy telefonů, čtečky a kamery u bankomatů, průniky hackerů do sítí bank a úřadů a pod.

Po skončení učení a studií skoro u všech chlapců došlo k nástupu na vojnu. Před nástupem na vojnu ročník 1932 stavěl máju na Rovince – na máju vylezl Zdeněk Lengál; taneční zábava se uspořádala v Orlovně.

Děvčata po ukončení školy buď zůstala doma při hospodářství nebo šla do učení či po zaučení nastoupila přímo

Ročník 1932, při srazu padesátníků.

do továren. Provádáním děvčat a návratem chlapců z vojny a ožením nám nastala další etapa života – založili jsme si rodiny a život pokračoval dál. Naše úloha v životě se však změnila – z vychovávaných jsme se měli stát vychovateli svých vlastních dětí. Vzpomínali jsme, jak nás vychovávali rodiče. Tyto vzpomínky jsme aktualizovali a použili při výchově svých dětí. Po čase jsme poznali, že něco se mělo dělat jinak. Na rodiče vždy vzpomínáme s úctou a vděčností a děkujeme jim za všechno čeho jsme v životě s jejich pomocí dosáhli. Sami vyrůstali ve skromných poměrech a tak se snažili, abychom my, jejich děti, se měli lépe.

A tak přes všechno dobré i horší jsme se dožili 50. narozenin, které jsme oslavili v červnu 1982 v Šitbořicích na Maryši. Setkání se zúčastnili skoro všichni narození v roce 1932.

Vzpomínalo se na mládí, na školu, na učitele a nepřítomné kamarády. Každý stručně seznámil ostatní co po ukončení školy až po setkání prožil. Na setkání byli pozváni a přišli ještě žijící učitelé ze školy v Těšanech: pan učitel Rudolf Liška a manželé Anežka a Jan Pěčkovi. Byl pozván i šitbořický pan děkan; ten se pro jiné povinnost nemohl setkání zúčastnit a prostřednictvím Jana Viktorina se písemně omluvil a popřál setkání úspěšný průběh.

A po tomto setkání jsme dále pokračovali ve svém životním putování, až jsme přes bouřlivý vývoj na závěr roku 1989 a sametovou revoluci a následující léta doklopýtali do důchodu v roce 1992. Pokud to jde neskládáme ruce do klína a podle možností a sil se snažíme dělat všechno jako dříve i když jsme dost častými návštěvníky zdravotnických zařízení a musíme pomocí různých léků žít jak nám radí a doporučuje lékařská věda.

Jak už to bývá při dlouhém pochodu životem, při pohledu kolem pozorujeme, že náš, na startu početný peloton se zmenšuje. Vidíme, že řada našich vrstevníků už splnila svůj životní úkol a již není mezi námi. Přejme jim věčný pokoj a mír a vzpomínejme na ně v dobrém. *Requiescant in pace et lux aeterna luceat eis.*

Přicházím do stařeckých let a stále jsem uředníkem; potřebuji však velmi trpělivého učitele, protože paměť slábne a síly ubývají. To co nám předvádí současná doba je naprosto jiné než to co se nám vštěpovalo v našem mládí. To co dříve byly neřesti, to jsou v dnešní době běžné mravy. Narodili jsme se v době hospodářské krize, zažili dva totalitní režimy, v roce 1945 při přechodu fronty přes naši obec jsme viděli, že to co se léta těžce budovalo, bylo během několika hodin zničeno. Kromě materiálních ztrát, které se časem nahradily, byly i ztráty na životech – zahynulo 15 občanů, z toho 3 školáci. Viděli jsme nejen vojáky – hrdiny, jak se ozdobení medailemi za statečnost s radostí chystají na cestu domů do své vlasti, ale i vojáky, kteří se domů nikdy nevrátí, jak je ukládali do společného hrobu před kostelem.

Nyní opět prožíváme krizi nejen hospodářskou, ale i společenskou. Všeobecně je známo, že každá krize je

především ztrátou morálky. Recept na zlepšení tu je, a je velmi jednoduchý: *Ora et labora* (modli se a pracuj) a zachovávej Desatero. Pro ty, kteří si zaplnili hlavu znalostmi na co mají právo, takže na to jaké mají povinnosti už jim tam nezbývá místo, by se tam snad ještě vešlo aspoň: „co nechceš, aby lidé dělali tobě, nedělej ani ty jim“. V dnešní době, kdy všechno přepočítáváme na peníze, by tato změna lidského myšlení byla opravdu zadarmo.

Máme sice demokracii, ale chybí nám demokraté. Podle posledního sčítání obyvatelstva v minulém roce se v republice výrazně zvyšuje počet vysokoškolsky vzdělaných občanů – v praktickém životě se to však zatím moc neprojevuje.

Jsem pro, aby každý měl takové vzdělání jakého je schopen, protože vzdělaný se lépe orientuje i v těžkých životních situacích a snáze může pochopit proč to či ono je či není a rozhodnout se zda se to pokusí změnit nebo se s tím smíří. Podle počtu vysokých škol v republice – veřejných či soukromých – by během několika let mohlo být u nás přeJUDrováno nebo přeMAGISTERováno. Doplnovat a zvyšovat si vzdělání je možné i samostudiem, ovšem diplom se nedostane.

Jaké vzdělání měli stavitel a lidé, kteří v naší obci před rokem 1255 postavili kostel?

Přes vyšší věk chci být optimistou a doufám, že bych se ještě mohl dožít lepších časů. Neočekávám, že nastane „aetas auera“ (zlatý věk), jak ho popisuje římský básník Publius Ovidius Naso ve svém velmi známém díle *Metamorphoses* (Proměny), ale že vzdělání a morálka budou jedno a totéž, jak to postrádal již Martin Eden, hlavní postava stejnojmenné knihy, kterou napsal Jack London v roce 1904.

Závěrem: Především se všem omlouvám za obsáhlost článku. Říká se: „*Ars longa, vita brevis*“ t.j. že lidský život je krátký a jen skutečně umělecké dílo, ať už socha, obraz, kniha, píseň, hudební skladba či budova přežije svého tvůrce i o několik století. Zdá se, že doba 80ti let není až tak dlouhá, ale popsat aspoň stručně co se za tu dobu událo by i s komentářem vyšlo na obsáhlou knihu.

Všem vrstevníkům blahopřeji k významnému životnímu jubileu a přeji jim i všem spoluobčanům dobré zdraví, pohodu, spokojenost a k tomu hojnost Božího požehnání, neboť „nestaví-li dům Hospodin, marně se namáhají stavitelé“.

František Navrátil

CHCETE-LI ZNIČIT STORM

Modelová situace: Parné léto, doba školních prázdnin. Mladá rodinka s dětmi v konečné přípravě na dovolenou. Kromě jiných úklidových prací před cestou je třeba ještě posekat trávu a doslova našlapat do kompostéru, aby tam všechna vešla. A zatímco se rodinka za pár dní chladí v mořských vlnách někde v zahraničí, doma se kompostér nekontrolovaně přehřívá a nadmíra plynů z čerstvé trávy se vznítí. Nemusí, ale může. Pak už jen záleží na vzdálenosti od hořlavých předmětů, povětrnostních podmínkách a vzdálenosti od obydlí. Ať mi nikdo netvrdí, že to není možné! Viděl jsem kdysi hořet hnůj. A to neměl do hloubky ani půl metru. Z jedné strany otevřená kůlna, přiléhající k obytnému domu, z druhé strany přes sousední zeď kanystř s benzínem a oleji. Hnůj byl našťastí okamžitě hašen. Sám jsem dvakrát přehazoval trávu z kompostéru na zem a ve slabší vrstvě nechal dva dny chladnout, protože se z ní silně kouřilo. Toto nebezpečí vzniká hlavně při velké tloušťce čerstvě kompostované trávy. Pokud kompostujeme trávu, musí se po posečení nechat nejdříve ve slabé vrstvě na zemi aspoň jeden den na slunci zavadnout!

Na TV programu Spektrum, (který byl mimochodem z kabelové televize stažen a nahrazen jiným, který mu nesahá ani po kotníky) byl dokonce kompostér co do nebezpečí samovznícení označen za větší pravděpodobnost nežli skladiště PHM. Nechci však nikoho strašit a tím méně odrazovat od kompostování, riziko zahoření je velmi malé. Stačí dát kompostér dál od hořlavých předmětů, pokud to není možné, pár dní po založení silnější vrstvy trávy si všimnout, jestli se z ní nepřiměřeně nekouří. Pokud ano, trávu opět rozložit na zem ve slabší vrstvě. Špatné by bylo prolévat ji v kompostéru vodou. Nepolévat!

Další věc je umístění kompostéru. Tady si беру na pomoc citaci z knížky Poklad na zahrádce od Christy Weinrichové: „Příznivý vliv na procesy probíhající v kompostu bude mít i lehké zastínění kompostové hromady. Kolem kompostu je vhodné vysadit keře. Nejlépe se k tomu hodí černý bez, který má kromě jiného i příznivý vliv na tlení. Nedoporučuje se však budovat kompost pod stromy či keři kvůli následnému prokeřování. Navíc ovocným stromům bezprostřední blízkost kompostu příliš neprospívá,

protože přebytečné množství výživy zpomaluje ukončení růstu letorostů, které jsou pak náchylné k omrznutí a padlí“. Co se týče bezu kolem kompostu, je samozřejmé, že v současných podmínkách je to u nás hůře proveditelné, ale je to myšleno pro volné hromady kompostu tam, kde není příliš na očích.

Chcete-li tedy zničit strom, na kterém vám příliš nezáleží, dejte pod něj kompostér. Kromě již zmíněného namrzání letorostů bude ničen koncentrovanými výluhy z trávy, která bude převažující složkou (jak jinak?) v kompostéru, extrémně kolísajícími teplotami, nedostatkem vzduchu pod kompostérem a paradoxně také vody. Následuje další vlna – pan krtek, který vám z posledních žížal udělá „VERMIKOMPOST“, jaký jste ještě neviděli. Po poslední sluplé žížale a jiném hmyzu přejde na přiléhající trávník za účelem jeho zvelebení. Na řadu přijdou hlodavci. Kompost je náramně přitahuje. Co dokáže s kořeny stromu hryzec je pak paráda. Dřevokazný hmyz a dřevokazné houby toto dílo zakončí. A to si jedna rodinka v ulici jménem Kuchyňka postavila ten pronajatý kompostér od obce přímo pod tu starou lípu dosud kypící zdravím a úctyhodným vzrůstem. Nebude-li tento kompostér včas odstraněn daleko od koruny stromu a jeho kořenů, může ji postihnout osud, jaký jsem výše popsal.

Nechtěl bych, aby všechna negativa, co jsem zde popsal, byla pochopena jako odpor proti kompostování. Naopak, pozitiva kompostování značně převažují a negativa je potřeba dle možností eliminovat. Na závěr tip pro ty, kteří mívají větve z průklestu, nebo z vinohradu.

Elektrický štěpkovač je nejen výborný doplněk ke kompostéru, ale i pro toho, kdo kompostér nemá. Štěpky můžeme jak kompostovat, tak přímo zarýt do půdy jako zdroj trvalého humusu, tak také rozhodit kolem stromů nebo vinohradu jako mulč. Ovšem problém je si vybrat. Dobrý štěpkovač naseká větve stromů nebo zdřevnatělé šlahouny vína do průměru 4 cm na špalíky dlouhé 1 cm, tedy pouze nedrtí, ale seká. Levnější než za 4 000 Kč nekupujte. Měl by si materiál sám i posunovat. Práce s ním je radost, ale je nutné si chránit oči brýlemi.

Antonín Bláha

FOTBAL

V tomto článku bych chtěl přiblížit všechno co se událo kolem Šitbořské kopané od zimní přestávky. Nebojím se říct že po dlouhé době jsou negativní a pozitivní věci téměř v rovnováze.

Začnu těmi horšími zprávami. V době kdy článek vznikl je jasné, že naše „A“ mužstvo po nějaké době sestoupí do nejvyšší fotbalové soutěže. Čím to je způsobeno, ne-

budu příliš rozvádět. Jasně je že naše výkony, tréninková morálka a poctivá příprava před zápasy nebyly rozhodně na takové úrovni, aby se naše výkony od podzimu nějak radikálně změnili. Co bych ale vyzdvihl je, že se nás ujal v roli trenéra, alespoň na zápasy, Jirka Jeniš. To mělo v některých zápasech určitě velký podíl na tom že, na rozdíl od podzimu, jsme se soupeři většinou hráli celkem

vyrovnaná utkání, které jsme si sami prohráli chybami v obraně, neproměňováním šancí a slabou fyzickou kondicí. O hráčích kteří nám mohli a měli pomoci, ale nechtělo se jim, mluvit nebudu.

Příští sezonu by mělo náš tým čekat několik změn. Z dorostu by mělo přejít do mužstva až 5 hráčů, z nichž většina by určitě mohla hrát v základní sestavě. S nimi by se k „A“ mužstvu měl připojit dosavadní trenér dorostu Pavel Konečný. Takže ke stávajícím 5ti až 6ti lidem kteří chodí pravidelně na trénink by se mohli přidat tito dorostenci a s novým „neopotřebovaným“ trenérem by naše příprava mohla začít fungovat.

Rozhodně si nemalujeme že po sestupu budeme hned hrát suverénně na postup zpět. Ale pokud bude vše fungovat podle plánu tak bysme chtěli našim fanouškům přinášet větší radost z našich výkonů a hlavně z výsledků. Fanoušci totiž chodit na fotbal nepřestali, i když naše hra byla někdy hodně k pláči. Za to patří velký dík.

Dále bych se chtěl zmínit o nově založených družstvech mládeže. Začátkem května jsme uspořádali nábor mládeže, kterého se zúčastnilo cca 30 dětí. Od té doby se konají každý týden v úterý a pátek v 17:00 na hřišti tréninky na které chodí vždy 20 – 25 dětí. Proto jsme se rozhodli že od příští sezóny přihlásíme do okresních soutěží jedno

družstvo přípravy a jedno družstvo žáků. I nadále bude fungovat spolupráce s okolními obcemi ohledně dorostenců, kde budeme mít i letos zastoupení. Tím se pro rodiče po dlouhé době otevírá možnost nechat hrát své dítě fotbal v jakékoli věkové kategorii. Stačí přijít na trénink. Všichni jsou vítáni.

Také se nám povedlo opět obnovit stavební práce na hřišti. Ve spolupráci s obcí se snažíme dostavět přístavek vedle záchodů, přístupovou cestu k dámským záchodům a v plánu je odstranění plechové boudy a místo ní vybudovat pergolu s grilem a zastřešeným posezením. Cílem je tyto práce stihnout do konce roku.

Nakonec bych chtěl připomenout že letos se slaví 80té výročí od založení kopané u nás. Oslavy budou probíhat ve dnech 23. 6. a 30. 6. – 1. 7. 2012. Podrobnosti se dozvíte z plakátů které budou na vývěškách a obchodech. Dále budou informace z našeho oddílu nově k dostání na internetových stránkách www.sokolsitborice.cz které jsou zatím ve výrobě.

Za všechny hráče bych chtěl poděkovat všem kteří nás v této zpackané sezóně nepřestali podporovat a na fotbal si našli cestu. Doufáme že tomu tak bude i nadále a že Vám budeme dělat větší radost.

Vladimír Navrátil

OBRAZOVÁ KRONIKA

3.6. – Děti u 1. sv. přijímání.

foto: Petr Krupička

Kluci z leva: David Hochman, František Outrata, Jan Valíček, Otec Jiří Topenčík, František Hanák, Dominik Hejkrlik, Adam Drabálek
Holky z leva: Jitka Kurdiovská, Klára Vozdecká, Ludmila Halasová, Silva Račáková, Tereza Tihlaříková

8. 5. – Projev starosty Orla. foto: Jaroslav Sáček

8. 5. – Představitelé obce a Orla u pamětních desek P. Tomáše Šilingera.

foto: Jaroslav Sáček

8. 5. – Výročí založení Orla – shromáždění u Orlovny. foto: Jaroslav Sáček

2. 6. – Sraz motoristických veteránů.

foto: Alois Kaňa

2. 6. – Sraz motoristických veteránů.

foto: Alois Kaňa

2. 6. – Zvaní na Babské hody.

foto: Kamila Lengálová

9. 6. – Babské hody – naše baby a jejich sklepníci.

foto: Kamila Lengálová

9. 6. – Návštěva hasičů z Dinhartu.

foto: Karel Urbánek

9. 6. – Návštěva hasičů z Dinhartu – dary.

foto: Karel Urbánek

9. 6. – Návštěva hasičů z Dinhartu.

foto: Karel Urbánek

16. 6. – Farní den.

foto: Petr Krupička

16. 6. – Farní den.

foto: Petr Krupička

16. 6. – Farní den.

foto: Petr Krupička

19.6. oslavila paní Božena Lengálová sté narozeniny. Gratulujeme!

Štengaráček – zpravodaj obce Šitbořice, červen 2012, č. 2012/2, ročník 18
šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka; sazba: František Valíček; členové redakční rady: -
vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice, náklad: 600 kusů, neprodejné; tisk: Vydavatelství Brázda, Břeclav
zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
uzávěrka příštího čísla: 5. 9. 2012, úvodní stránka: Baby zvoucí na hody, foto: Kamila Lengálová
e-mail: redakce@stengaracek.cz, web: <http://www.stengaracek.cz>